

arapla!

Medalla al mèrit per a la Blanca

La Blanca, una pastor alemany de 8 anys que va entrar a la Unitat Canina de Salt el 2012 i l'any passat es va incorporar a la Policia Municipal de Girona –es va convertir en la primera gossa policia de la ciutat–, va ser premiada la setmana passada en una trobada policial a Madrid. El seu guia caní, en Narcís, la va adoptar d'una protectora d'animals i ell mateix la va criar i ensinistrar com a gossa detectora de substàncies estupefaents. Actualment patrulla pels carrers com un agent més de la Policia Local. Durant la seva trajectòria professional, ha col·laborat en la compleció d'unes 2.000 actes per tinença d'estupefaents i en la detenció de 35 persones per delictes contra la salut pública. En moltes d'aquestes actes s'ha detingut altres persones que estaven en cerca o tenien antecedents.

Podeu enviar les vostres fotografies i textos al correu comarquesgironines@ara.cat

laproposta

Pere Fages, en el record

L'Ateneu Republicà organitza un acte d'homenatge a Pere Ignasi Fages (Barcelona, 1942 - Sant Miquel de Fluvià, 2012), un creador carismàtic i polifacètic que va exercir com a periodista, polític, productor i crític cinematogràfic. Fages, fill petit del poeta Carles Fages de Climent, va ser president de l'Associació de Productors de Cinema, va militar al PSUC durant el franquisme i es va haver d'exiliar a París, on va ser el cap de gabinet de Santiago Carrillo. L'acte se celebrarà aquest dissabte a la capella de Santa Clara de Castelló d'Empúries (19 h). A l'acte, que conduirà l'historiador Enric Pujol, hi assistiran els cineastes Pere Portabella i Isona Passola. Amics i coneguts de Fages hi explicaran records, vivències i impressions.

**PERE
IGNASI
FAGES**

EL RACÓ DIBUIXAT

La Catedral de Castelló

La basílica de Santa Maria de Castelló d'Empúries, també coneguda com la Catedral, és una església d'estil gòtic català, situada al barri del Puig Salner, al nucli antic de la població. En destaca l'espectacular portalada i, de l'interior, un impressionant retaule d'alabastre dins l'altar major i les pintures murals a les naus laterals, algunes d'elles de Lluís Roura.

Dibuix i text: Juma Delgado (UrbanSketchers Girona)

vistaltwitter

Quim Marcé (@quimmarce)
Director de la sala La Mirona
"El mateix dia que el rei rep una xiulada monumental a Barcelona, els seguidors del Manchester City i Pep Guardiola llueixen llaços grocs... Als del 155 els costarà agafar el son..."

Mariàngels Ferrer (@FerrerDuchMa)
Psicòloga
"Soc una catalana que va a treballar a Manchester amb el llaç groc i la gent ho entén. No és sorprenent?"

Pili Turon (@pili_turon)
Periodista
"Negoci rodó amb el Pazo de Meirás: patrimoni robat per Franco a la venda per 8 milions d'euros"

Vicenç Pagès Jordà (@WhistPlayers)
Escriptor
"Breaking news: un home que no ha votat ningú, que té un càrrec perquè és fill del seu pare, a qui va col·locar un general que es va carregar una República... no considera la política una bona manera de resoldre conflictes"

Mercè Barnadas (@mercebarnadas)
Bibliotecària
"Avui una nena m'ha explicat que els dinosaures s'han «congit» (extingit). Ai, quan creixi i vegi que encara són enormes. #prou"

Joan-Lluís Lluís (@Joanlluislluis)
Escriptor
"A Vic, 3 noies d'uns 14 anys, amb mocador al cap i probablement d'origen àrab, caminen pel carrer de Gurb tot cantant *Els segadors*... Meravellós."

Marta Rodríguez Font (@MartaRodriguezF)
Periodista
"La falta de respecte institucional... és unidireccional o va en els dos sentits?"

Elisabet Don (@edl072)
Periodista
"Les víctimes de l'1-O del Col·legi Verd comencen a declarar als jutjats de Girona. Quatre mesos després les emocions encara estan a flor de pell"

A. Cantalozella (@cantalozella)
Escriptora
"La immensa barra que demostra el PP la veiem en aquests mots: «Pero si están inculcados. Jordi Sánchez está imputado». Diuen alguns: com vols que no actuïn amb duresa si hem declarat la República? Els republicans diem: esperàvem parlar amb vostès abans!"

Pau Cusí (@paucusi)
Periodista
"Que els gimnasos decorin les seves parets amb fotografies de l'Arnold Schwarzenegger és com si els centres de desintoxicació ho fessin amb imatges de l'Amy Winehouse"

CELOBERT

TONI SALA
Escriptor

Que bé que crema el barroc

LA NEVADA DE PRINCIPIS DE MES sobre l'Ardenya va ser molt fluixa, tan lleugera que la neu no pesava sobre les branques i el bosc semblava florit. Entre els troncs hi havia bosses de blanc sobre teranyines que la neu no trencava. Ahir em vaig imaginar el mas de Sant Baldiri sota les volves, un mas abandonat, ruïnós i solitari, perdut entre suredes, amb grans vistes sobre la plana de la Selva, el Montseny i les Guilleries nevades.

Com altres masos també aïlladíssims del voltant, Sant Baldiri és de principis del XVIII. A la llinda hi diu 1721, i té enganxada a davant una capella barroca que es va construir sobre les restes d'una ermita que ja existia al segle XV. Sant Baldiri està completament espoliada: els batents del portal de fusta jenen a terra, fets malbé; a dintre la nau, el cor no té barana, i al sostre hi ha un forat per on devia entrar la neu. Del retaule barroc només en queden els forats a la paret de l'altar. Al mateix altar hi ha les restes d'una foguera, com si s'hi hagués oficiat una missa negra. Les parets estan ennegrides pel fum i tenen grafitis amb missatges com ara DJ LUPÍ. El grafiti més impressionant és en una paret al costat de l'altar, i diu: "Qué bien arde el barroco".

Que bé que crema el barroc. ¿Pot ser un record del 1936? En tot cas, quina frase més encertada. El barroc de l'aparença i l'engany, fosc i angioxant, inestable, tancat, repressiu, dolorós i fantasmagòric. Quin contrast amb l'aplec que es feia cada 20 de maig a Sant Baldiri, i que tenia la fama de ser el més perfumat de ginesta de tots els aplecs dels voltants.

El contrast entre barroc i ginesta m'ha dut a pensar en la flor dels Borbons –que van arribar amb la derrota de 1714, el Felip anterior al d'avui, set anys abans de la construcció del mas–, la flor de lis, oposada a la ginesta que Maragall va poetitzar. I encara som aquí. De lliris també en floreixen per l'Ardenya, però són salvatges.

"Toda la multiplicidad de contrastes que rigen el Barroco se vincula al centro de la monarquía", va escriure Maravall, i encara som aquí. Al sopar del rei de diumenge en un Palau enfosquit com les togues dels jutges, el periodisme cortesà i el barroc televisiu de la postveritat. La ginesta, amb la rosella, són les flors de la celebració catalana del Corpus. Ventura Gasol rimava: "La grogor de la ginesta / quina enyorança que fa! / Catalunya, Catalunya! / Bé tardes prou a arribar..." Sagarra va escriure una obra de teatre sobre el Corpus de Sang, *El foc de les ginesteres*. El grafiti de Sant Baldiri, sota la neu. *Qué bien arde el barroco*.